

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE TREBALL, MIGRACIONS I SEGURETAT SOCIAL

10652 *Reial decret 950/2018, de 27 de juliol, pel qual es modifica el Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.*

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha resolt mitjançant la Sentència de 9 de novembre de 2017 la qüestió prejudicial plantejada pel Jutjat Social número 33 de Barcelona (assumpte C-98/15), en relació amb la durada de la prestació contributiva per desocupació originada per la pèrdua d'un treball a temps parcial de diversos anys de durada, en el qual la prestació de serveis es fa només alguns dies a la setmana, fet que es coneix com treball a temps parcial vertical.

En aquests supòsits, per al càlcul de la durada de la prestació contributiva per desocupació s'aplica el que estableix l'article 3.4 del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, que constitueix el desplegament reglamentari al qual remet el paràgraf segon de l'article 269.2 vigent del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre. Segons aquest article 3.4, quan les cotitzacions acreditades corresponguin a un treball a temps parcial o a treball efectiu en els casos de reducció de jornada, cada dia treballat es computa com un dia cotitzat, qualsevol que hagi estat la durada de la jornada.

L'aplicació d'aquesta previsió reglamentària comporta que, en casos com el que ha donat lloc a la qüestió prejudicial, el període computat per al càlcul de la durada de la prestació no s'estengui a tot el temps de durada del contracte en què el treballador roman d'alta a la Seguretat Social, a diferència del que succeeix en els contractes a temps parcial horitzontals, que són aquells amb una parcialitat igual, però repartida els cinc dies laborals de la setmana, sinó exclusivament als dies realment treballats, si bé, per tenir en compte la part proporcional dels dies de descans ordinari es multipliquen aquests dies pel coeficient 1,4.

En relació amb això, el Jutjat Social número 33 de Barcelona va plantejar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea com a qüestió prejudicial, si s'ha d'interpretar la prohibició de discriminació per raó de sexe, directa o indirecta, que preveu l'article 4.1 de la Directiva 79/7/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1978, relativa a l'aplicació progressista del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones en matèria de Seguretat Social, en el sentit que impediria una norma nacional o s'hi oposaria, la qual, com succeeix amb l'esmentat article 3.4 del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, en els casos de treball a temps parcial «vertical», exclou del còmput com a dies cotitzats els dies no treballats, amb la minoració consegüent en la durada de la prestació per desocupació.

La Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea declara que, efectivament, l'article 4.1 de la Directiva 79/7/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1978, s'ha d'interpretar en el sentit que s'oposa a una normativa d'un Estat membre que, en el cas del treball a temps parcial vertical, exclou els dies no treballats del càlcul dels dies cotitzats i que redueix d'aquesta manera el període de pagament de la prestació per desocupació, quan està acreditat que la majoria dels treballadors a temps parcial vertical són dones que són perjudicades per aquesta normativa.

Atès que la Sentència del Tribunal de Justícia de 9 de novembre de 2017 declara de manera inequívoca que l'article 3.4 del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, s'oposa a la norma europea, amb independència del seu efecte vinculant que determina, amb caràcter general, que el criteri que s'hi conté s'ha d'aplicar des de la seva publicació i, per tant, s'ha de tenir en compte en la resolució de les sol·licituds de prestacions que afectin aquest supòsit, de manera que així s'eviten futurs litigis per violació del dret comunitari, l'Advocacia

de l'Estat en el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, en l'informe de 22 de novembre de 2017, recomana per a més seguretat jurídica la modificació de la norma reglamentària al més aviat possible.

Per això, i pel que fa als termes concrets de la proposta de modificació normativa, la millor manera de garantir que s'aplica el mateix criteri per al còmput de l'ocupació cotitzada als efectes de determinar el període mínim exigible per a l'accés a les prestacions per desocupació o la durada d'aquestes, amb independència del fet que el treball s'hagi efectuat a temps parcial «horitzontal» o «vertical», consisteix a fer constar expressament aquesta circumstància en el text de l'article 3.4 del Reial decret 625/1985.

Adicionalment, s'hi incorpora una precisió sobre períodes que tot i estar dins de la durada d'un contracte a temps parcial no es poden computar, en coherència amb el que disposa l'article 267.1.d) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. L'article esmentat disposa que tenen la consideració de situació legal de desocupació tant els períodes d'inactivitat productiva dels treballadors fixos discontinus, entre els quals hi ha els que porten a terme l'activitat a temps parcial d'acord amb el que estableix l'article 16.4 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, com els períodes d'inactivitat productiva dels que efectuïn treballs fixos i periòdics que es repeteixin en certes dates mitjançant un contracte a temps parcial indefinit subscrit a l'empara de l'article 12.3 de l'Estatut dels treballadors.

Aquest Reial decret s'adequa als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Així, quant al principi de necessitat, respon, com ja s'ha dit, a l'obligació d'adaptar la normativa nacional a la decisió de la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea a fi d'eliminar la discriminació indirecta, mitjançant la modificació de la norma reglamentària que la provoca. Pel que fa als principis de seguretat jurídica, proporcionalitat i eficàcia, la modificació es limita estrictament a tractar de manera puntual els aspectes controvertits, de manera precisa i clara, per ajustar-los a l'ordenament jurídic de la Unió Europea, mitjançant la millor alternativa possible, l'aprovació d'una norma amb rang de reial decret.

Pel que fa al principi de transparència, aquest Reial decret s'ha sotmès al tràmit de consulta directa a les organitzacions sindicals i associacions empresarials més representatives. De conformitat amb el que disposa l'article 26.2 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, s'ha prescindit del tràmit de consulta pública pel fet que la proposta normativa es limita a regular un aspecte parcial molt concret de la matèria i, a més, no té un impacte significatiu en l'activitat econòmica, ni imposa noves obligacions als destinataris.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Treball, Migracions i Seguretat Social, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 27 de juliol de 2018,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.*

L'apartat 4 de l'article 3 del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, queda redactat de la manera següent:

«4. Quan les cotitzacions acreditades corresponguin a treballs a temps parcial efectuats a l'empara de l'article 12 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, es computa el període durant el qual el treballador hagi romàs d'alta amb independència del fet que s'hagin treballat tots els dies laborables o només part d'aquests, i això, qualsevol que hagi estat la durada de la jornada.

S'exclouen del còmput esmentat els períodes d'inactivitat productiva als quals es refereix l'article 267.1.d) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la legislació bàsica i el règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per part de les comunitats autònomes.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de juliol de 2018.

FELIPE R.

La ministra de Treball, Migracions i Seguretat Social,
MAGDALENA VALERIO CORDERO